

debatt@klassekampen.no

KRONIKK
& DEBATT

En god innvandring

INNVANDRING

Hernan Rojas
Bjørn Tore Egeberg

Diskriminering av innvandre- re i arbeidslivet skjer på ulike måter, men rammer arbeidere både fra Europa og fra andre land. Omfattende sosial dumping og arbeidslivskriminalitet legger også press på det organiserte arbeidslivet. Vi kommer her med noen utfordringer til LO og til venstresida om hvordan kampen mot diskriminering kan føres.

LO-leder Hans Christian Gabrielsen er god bak trommene. Vil han støtte de som viser samme slagkraft i aksjoner på arbeidsplassene? Eller vil han nøye seg med «militante krav» om å styrke arbeidstilsynet? LO har en lang vei å gå. Likevel er det ingen andre som kan få til noe enn fagbevegelsen.

Klubber, fagforeninger, forbund og LO bør:

- Få slutt på ulovlige arbeidskontrakter. Fagforeningene må gjøre dette sammen. Det må bli en del av hverdagen at ombud og aktivister oppsøker arbeidsplasser og krever å få se alle arbeidskontraktene. Ulovlige kontrakter må føre til aksjoner eller søksmål.
- Dette kommer i tillegg til Arbeidstilsynets innsats. Arbeidstilsynet må skjerpe seg (jf. Brennpunkt om bilvask) og tilføres flere ressurser.
- Gjennomføre en kampanje mot bedrifter som spekulerer i å bryte tariffavtaler. Dette gjelder både allmenngjorte tariffavtaler og tariffavtaler

som arbeidsgiveren sjøl har inngått. Fagbevegelsen må gjennomføre kraftig mobilisering for å stenge disse arbeidsplassene.

■ Jobbe for et forbud mot privat arbeidsformidling og ut- og innleie, slik reglene var før 1999.

■ Kreve at Stortinget forbyr underbetaling av innvandre- re. Dette må være et krav som rettes til arbeidsgiverne. Utenlandske virksomheter som blir tatt i grove brudd på denne bestemmelsen må nektes å drive næring i Norge.

Rødts landsmøte gikk inn for at det kreves ansettelse og en arbeidskontrakt med lønns- og arbeidsvilkår etter norske tariffavtaler for å få oppholdstillatelse.

Noen vil kanskje oppfatte dette som at Rødt vil redusere sosial dumping ved å sende ut alle som ikke klarer å skaffe seg godt nok betalt arbeid. Men dette blir å rette baker for smed. Kravet om lønn etter tariffavtale må rettes til arbeidsgiveren, ikke innvandreren. Brudd må gi konsekvenser for arbeidsgiveren, ikke innvandreren.

Når den norske venstresida oppdager innvandrere, vil mange flere organisere seg i fagforeninger og partier, de kan bli gode tillitsvalgte, og til og med velges som delegater til kongresser. Vi minner om det Felicia McGill Cephas sa på LOs kongress: «Foruten noen få som rydder bordene her, er jeg den eneste svarte kvinnen i salen»

Hernan Rojas
Bjørn Tore Egeberg
medlemmer av Rødt

bjorn.tore@heis.no

Omorganisere NSB?

NSB
Jan H. Steen

Før var NSB et selskap med stolte tradisjoner hvor alle ansatte følte en nærhet til selskapet der de jobbet. Nå ser vi hvordan politikere kan ødelegge en bedrift hvor de prøver samme oppskrift som andre land har mislyktes med.

NSB og Jernbaneverket er nå omorganisert til: Bane Nor SF, et statsforetak som skal forvalte og bygge ut jernbaneinfrastruktur og eiendom. Togmateriell AS er et selskap for persontog. Entur AS er et selskap for

reiseplanlegging og billettering. NSB AS, er et transportselskap. Mantena AS er et selskap for togvedlikehold. Baneservice AS er et selskap for entreprenørtjenester.

Den nåværende regjering har gjennomført tidenes oppsplitting av NSB for å kunne konkurransutsette selskapet til utenlandske drivere. Med høye lederlønninger og nytt byråkrati må dette ha kostet millioner i omstillingskostnader. Det har aldri før vært så mange forsinkelser som nå, og buss for tog var tidligere ukjent.

Jan H. Steen,
Borre
hartstee@online.no

Sju fredspolitiske krav

FORSVAR

Hedda Langemyr, Fredrik Heffermehl, Ivar Johansen, Trine Eklund, Bitte Vatvedt, Sidsel Bjørneby

En spørreundersøkelse viser at hele 77 prosent av Norges befolkning mener at utenriks- og forsvarspolitikken må inn i valgkampen. Norsk fredsbevegelse slutter seg til, og stiller følgende syv krav til en ny norsk regjering:

■ Gjøre Norge til en aktiv pådriver for og støtte opp om det internasjonale forbudet mot atomvåpen. Både folkemeninga og Stortingsflertallet har lenge ønsket at Norge skal være ledende i det internasjonale arbeidet mot disse våpnene.

■ Utstasjonering av 300 US marines i Trøndelag innebærer en urovekkende nytolkning av langvarig norsk basepolitikk, og burde gjøres om. Tidligere søkte norsk politikk å berolige framfor å avskrekke overfor Russland. De amerikanske soldatene er et uttrykk for at Norge tar steg bort fra et nasjonalt og defensivt innrettet militærvesen.

■ En ny regjering må si nei til norsk deltakelse i NATOs rakettskjold, da dette kan bli et skjebnevalg for norsk sikkerhetspolitikk. Det vil øke faren for kjernefysisk opprusting, spesielt i

nordområdene, og kan øke faren for et førsteslagsangrep med atomvåpen.

■ En gransking av Norges rolle i NATOs bombing av Libya i 2011, hvor Norge deltok som et av de mest aktive landene. I dag er det flertall på Stortinget for en evaluering, så ballen ligger hos en ny regjering. En slik gransking bør særlig klarlegge beslutningens og krigføringens legitimitet etter folkeretten.

■ Økt satsing på Norges rolle som aktiv pådriver for fred, som fredsmekler og støtte til sivilsamfunn i konfliktområder. Slik kan Norge bidra positivt i konflikter, uten å måtte ty til voldsbruk. Dette er viktig både som forebyggende tiltak, og som verktøy dersom en konflikt allerede har blusset opp. Norges rolle i Colombia og på Filippinene er eksempler på dette.

■ Vi må få økt kontroll og sluttbrukerklæringer for all norsk eksport av militært utstyr. Norge er en av verdens største våpeneksportører om vi regner i forhold til folketallet, og eksporterer fortsatt militært utstyr til undertrykkende regimer og land i krig. Regimer som begår grove brudd på menneskerettigheter, er preget av indre uro eller involvert i kriger i andre land i strid med humanitærretten, skal ikke

ha anledning til å kjøpe militært utstyr fra Norge.

■ Norge må trekke ut sine militære bidrag i Syria. Siden 2016 har norske spesialsoldater bistått syriske opprørsgrupper med trening i Jordan. Det har vært lite diskusjon om oppdraget i norsk offentlighet, og det folkerettslige grunnlaget er tynt. Det siste Syria trenger nå, er mer krig, flere våpen og soldater. Norge kan bistå på mer fruktbare måter enn dette. Det er på tide å hente soldatene hjem.

I en verden som er så ustabil og skiftende som vår, er det viktig at vi som småstat gjør det vi kan for å bidra til å styrke folkeretten og demme opp mot de kreftene som leder oss i retning militarisme, opprusting og krig. Disse sju punktene kan bidra til å endre Norges utenrikspolitiske kurs i en retning som vil peke mot en mer fredelig verden.

Hedda Langemyr,
Norges fredsråd
Fredrik Heffermehl,
informasjonsarbeider for fred
Ivar Johansen,
Nei til nye NATO
Trine Eklund og Bitte Vatvedt,
IKFF
Sidsel Bjørneby,
Bestemødre for fred

tuva@norgesfredsraad.no

Spar penger, kutt toppledere!

FORSVARET

Toine C. Sannes
Mikal Nerberg

Det trengs igjen mer penger til forsvaret, denne gangen til hæren. Penger fremstilles som eneste løsning på et forsvar uten evne til å hevde nasjonens suverenitet. Det er knapt to år siden forsvarssjefen kom med et ultimatum: Mer penger, eller et i praksis nedlagt forsvar. Han fikk milliarder, men åpenbart ikke nok. Nå er det på'n igjen. Dagens pengebruk i forsvaret er satt under lupen flere ganger. Nylig var Norges kjøp av fregatter i Kontrollkomiteen på Stortinget sitt søkelys.

Vi ser enorme overskridelser i flyttingen av hovedflystasjon for jagerfly fra Bodø til Ørlandet: Kjøpet av 52 F35 jagerfly som i sin levetid vil koste Norge svimlende 260 tusen millioner kroner. Kjøp av traktorer som ikke kan trekke de nye flyene ut av hangarene. NH90 helikopteret som ikke kunne lande på det fartøyet det var tiltenkt. Sist og under avdekking, 333-skvadronen på Andøya som flyttes til Evenes.

Forsvarsledelsen leker «bordet fanger» med politikere ved å underestimere kostnader, uten at det får

konsekvenser for forsvarsledelse eller ansvarlige politikere. Til tross for alle innkjøpsfadese sitter alle trygt og peker på hverandre. Det største problemet i dag er ikke mangel på utstyr eller midler. Det største problemet er ansvar, ledelse og økonomikontroll.

Isen i nord er i ferd med å smelte. Nordøstpassasjen blir om noen år isfri, med den enorme økningen av transport det vil gi og med den risikoen det medfører. Både nåværende og foregående regjering hadde nordområdene som satsingsområde. Forsvaret av Norge må i større grad handle om å beskytte nordområdene, men det er det motsatte som skjer.

Denne nedbyggingen ser vi også når det gjelder basestrukturer. Salget av Olavsværn, som nå leies ut til russiske interesser. Nedleggelsen av kystdarkjeden og kystforsvaret. Nedleggelse av kystheimevernet. Det er klart at forsvaret skal ha utstyr til å gjøre jobben. Men det er på tide å stille spørsmålet om hvilken jobb og med hvilket utstyr?

Miljøpartiet De Grønne mener det er for lett å stadig vekke be om mer penger, når man ikke har tilstrekkelig kontroll over de pengene man disponerer. De

Grønne ønsker et forsvar tilpasset utfordringene i nord, som har god økonomisk kontroll og en sterk faglig ledelse.

På Stortinget vil De Grønne fra nord jobbe for å redusere antall toppledere i forsvaret. Vi ønsker å starte en prosess for å endre dagens organisering av forsvarets ledelse med et tydeligere skille politikk og fag.

Vi ønsker en lavbudsjettutredning som skal belyse kostnadene ved et helt annet type forsvar av Norge, bygget på Nordisk samarbeid, nøkternhet i forhold til utstyr og våpensystemer og større satsing på mennesker i forsvaret. Vi vil også redusere antallet F35. Vi mener videre at det mest fornuftige er å kjøpe kjent, utprøvd og moderne forsvarsmateriell. Dette er den eneste måten å unngå skreddersøm og kostnadsdrivende tilpasninger.

Sist, men ikke minst, vil Miljøpartiet De Grønne i Nordland og Troms stille personer, politikere og de i Forsvaret til ansvar for overskridelser i anskaffelser, og disposisjoner som fører til unødige merkostnader.

Toine C. Sannes,
Førstekandidat MDG i Nordland
Mikal Nerberg,
Førstekandidat MDG i Troms
toinesannes@gmail.com